

ACC. N:R M. 8523:1-65

Landskap: Småland, Upptecknat av: K. J. Nilsson
Härad: Östra, Adress: Marimarelund
Socken: Kråkskult, Berättat av: Egna människor
Uppteckningsår: 1949, Född år 1865 i Kråkskult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slätterns namn och sed på 1870 a 1880 talet.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 8523 :/

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slätarmat på 1870 a 1880 talet.

Som en del bönder hadde möcke härr- och ängslåter långt ute i sina marker så kunne de inte gå hem ve målqags, utan dom feck bära mat te dom, när dom skulle slå utänarna så feck de så tidigt så de kunne börja slå redan ve fyrtien, därför att om det va möcke staggas så feck de bättre att slå det må då va dagg på gräset, å så va då också för då att solen skulle få börja torka på då så fort som möjligt å såg dom på Embuskarne om då ble torkriar på dem, var det måe spindelväv på buskarna i soluppgåen så ble då torkväder, man fann ingen spindelväv så spädde då rågn under dagen. Iman de feck te slätren på mornen så feck vi kaffas å smörgås å riktigt må ost å pannkaka

ACC. N.R. M. 8523: 9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och en stor sup. Karsje, men då va inte
hos alla dom fick brännvin, ä så larde vi
i väg te slätren Karsje te o fyra kilometer
dit. ä sen va då tei arbeta, i ett mas
te kl: 8. då kom kvinnorna ä skulle kassa
ä de hadde daver må säj ä stannade ve
=laa, ä så höjjade de te att vi skulle komma
dit ä äta, ä ja ska säjja att då va vi
måcke hungrige, för då välängt från kl: 4
te klocka 8. Maten som bestod av kom-
=grynsvälling ä kössbär ä applabitar i den
den hadde hint ä svalsa på väjjen så
den va bara junn, ä te säjel va då spicke
=fläsk (Skinka) eller kökat tatt nötkött
inga tallrikar humare bäras må endast
någon bläckskal eller ett litet benfat som
säjlet va på, en to välling i Hrusalocket ä
en annan i bläckskalen ä Karsje samma

ACC. N.R. M. 8523:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fick taga med sina skedar ² direkt ur
tråbottan eller kruset, då va inte noga
hur då gick te bara de fick lite var
krävar ä gafflar behövdes ej ty Karlarna
hadde var sin fjällkniv att skära med
(fjällkniv) Brödkakan var hel alla fick skära
ät var såj, skederna var träskedar.

Hadde dom ej grynvalning så hade dom
äggis och stekt fläsk, smöret hadde dom
i träaskar som va lockt på, va då pankaka
te fruset så hadde dom den på ett flatt
fat eller en pankakakorje och så ett
krus med mjölk, så då va rätt nööe
de hadde te bära. ä derfor så fick dom
ej ta nä nära överflöda saker, dom
dukade alltid upp maten på bara borden
eller marken, men dom hade handduken
eller klät inunder det som de kört maten i

ACC. NR. M. 8523:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

nu hände det ofta att då nu så natt
vi gick hem så då inte var någon
som kunde gå te oss må medda, då så
korte dom potatis å tog i en korj eller krus
å soopte in ett par rår sillar å hade ovan-
= på te medda, å så hadde dom smör å
kanske lite finklipt gåslök till krydda, å
när medastien kom kl. 1. så dukade vi upp
potatis å sill å smörgås, och så hadde
vi mjölk som ble över ve darsnial men
nu var den helt surrad i ~~vatten~~ så då
fälekunsk, men vi åt oss riktigt mätta.
sen vilade vi medda å slipade liarna å
sen va då te å börja slå igen te klocka
halv 5. så feck vi aftnvar men inget kaffe
utan vi fick ost å smörgås, ibland hände
det att dom feck en sup te smörgåsen
eller också ingen ting kl. 1/2 feck vi hem

ACC. N:R. M. 8523:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

medan kvällsmaten lagades till så fick
vi släpa liarna då dom var färdiga då
vi skulle börja slå nästa morgon, sedan
va då kvällenat ä då va vanligtast med
mjölkgröt, kassje även gröngröt av korn-
=grön, till förrätt va då kött fäkött eller
spisefläsk, inga tallrikar behövedes ty vi
höll köttet eller fläsket med fingrarna
ä bet av det, va då nu för sejt så tog
vi våra fickknivar och skar det mot bröd-
=skivan, alla tog gröt i ett fat, och
alla doppade i samma mjölkfat, men
det får jag medge! att i botten på mjölk-
=fatet ble det tjockt till sist. Men det
gjorde ingenting moran hölde på mer
mjölk om dom var många och alla
ät sig väl mätta och sedan gick vi
nätt trötta ä mätta till sängs och sov godt.

Blev det nu bra tackväder dagen derpå
eller andra dagen så gräset blev torkt, så
va då trä ta mat när se ä gå tillbaka i
båra in köst, men då gick fatare så
en behövde ej äta alla målen uti ärgen
eller kärret om det än skulle gå över
matdags någon gång

Och nu berättade förlovat i min ungdom
jag vill minas då va år 1879. ty jag tjänade
barnpojke hos Sven Petter Jönsson i Dahl i
Kråkskult socken, Han Sven Petter var nog
då nära 70-år gammal och var ett hushåll
av den gamla äkta stammen, jag fick
många minnen från det hemmet i den
tid jag var der, jag var då 14 år gammal
och kunde jag ej slå och stäpa hien
så fick jag känna för då västa N.S.